

BISKUPSKA KONFERENCIJA BiH

Proglas prigodom Katoličkoga dana Kupres, 19. srpnja 2003.

Okupljeni na Kupreškoj visoravni, susretištu naših biskupija, zahvaljujemo Bogu za dragocjen dar katoličke vjere i za naše mjesto u krilu Crkve Kristove u kojoj baštinimo i želimo nastaviti neprekinutu nit duhovnoga zajedništva njezine dvijetisućite milosne povijesti.

Ponosni što i naš hrvatski narod u BiH već četrnaest stoljeća pripada duhovno-kulturnom kontekstu Srednje Europe, ovim svečanim slavljem našega Katoličkog dana, prigodom Osamstogodišnje Ispovijesti vjere naših pradjedova na Bilinu Polju i ovogodišnjega blagoslovljena susreta s Kristovim namjesnikom u Banjoj Luci, želimo učvrstiti svoju pripadnost i obnoviti svoju ljubav prema ovoj zemlji, koju nam višnji Bog dade kao svoj dar i kao naš zadatak.

Svjesni smo da nam je u njoj u ovom vremenu potvrđivati i u budućnosti ostvarivati svoje ljudsko zvanje i katoličko poslanje gradeći s drugima civilizaciju razumijevanja i solidarnosti. Uvjereni smo da je u ovoj zemlji različitosti život moguć iskrenom katoličkom, ekumenskom i dijaloškom otvorenosti. Mi tu spremnost i ovom prigodom očitujemo prema svima, vjerujući u Sina Božjega koji radi nas ljudi i radi našega spasenja postade čovjekom.

Poučeni povijesnim iskustvom, nedavnim ratnim stradanjima i mučnim poratnim kušnjama, uviđamo da katolički vjernici ne mogu izvršiti svoje povijesno poslanje - te bi nastojanje Katoličke Crkve i cjelokupna društva u BiH ostalo uzaludno - kad ne bi za to postojali neki temeljni uvjeti.

Stoga s ovoga mjesta svečano proglašavamo, tražimo i molimo da nam se pruže mogućnosti očuvanja naše vjerske i nacionalne samobitnosti. Vjerujemo da se u ovoj zemlji, u kojoj su, nerijetko, različitosti bile povodom stradanja njezinih ljudi i naroda, upravo te posebnosti mogu i moraju pretvarati u izvore uzajamna obogaćenja svih njezinih stanovnika.

Ohrabreni poticajima današnjega Pape, neumorna glasnika ljudskog dostojanstva i mira među narodima, mi katolici, snagom vlastite vjere u

Boga i povjerenja u čovjeka još jednom potvrđujemo svoju spremnost djelotvorno poštovati i prihvaćati vjernike drugih Crkava i vjerskih zajednica, kao i sve druge građane, u njihovu vlastitu identitetu.

Da ovu spremnost možemo u svakodnevnu životu djelima potvrđivati, to isto poštovanje i prihvaćanje našeg identiteta očekujemo i od drugih. Stoga od svih koji o tome odlučuju, domaćih i međunarodnih predstavnika vlasti, tražimo očitije jamstvo i uvjerljiviju potvrdu temeljnih oznaka našega narodnoga bića.

Proglasi o samobitnosti i konstitutivnosti hrvatskoga naroda mrtvo su slovo na papiru ako nema konkretna prava na vlastito ime, na jezik, na vlastite kulturne i odgojno-obrazovne ustanove, na pravednu zastupljenost na svim razinama vlasti, te na pravičnu raspodjelu materijalnih uvjeta života, kao temeljne pretpostavke i okvire zaštite ljudskih i narodnih prava.

Oblici društvenog uređenja, kao i sva nastojanja na putu od sukoba do pravedna mira, očito pokazuju i potvrđuju da se samo zaštitom i promocijom zdravih ljudskih posebnosti može doći do skladna i bogata zajedništva.

Duboko smo svjesni da se ni od koga, pa ni od vjernika, ne može očekivati ljubav i žrtva za zemlju i društveno uređenje kojemu nije put i cilj pravičnost i zaštita građana i naroda. Stoga tražimo da se i vjericima katolicima pruže uvjerljivi motivi i razlozi za njihov povratak i ostanak te bezpridržajno uključivanje u izgradnju budućnosti ove zemlje.

Vas, braćo i sestre, pozivamo i potičemo: ne dajte se u svojoj vjeri pokolebati, u nadi razočarati, u ljubavi obeshrabriti. Poteškoće u kojima živimo nisu nepremostive. Životne kušnje kojima smo izloženi mogu postati izvorom Božjega blagoslova. To nas je čvrsto uvjerenje okupilo danas u ovo zajedništvo u Božjoj blagotvornoj nazočnosti! Molimo Boga Oca, Sina i Duha Svetoga da to pretvori u nove izvore nade i nadahnuća!